

reprezentowana przez

Adres elektroniczny do doręczeń

Wrocław, 11.06.2025 r.

WPO-DNT.310.2.2025

KOD PODATNIKA:.....

Interpretacja indywidualna przepisów prawa podatkowego

Na podstawie art. 14b, art. 14c i art. 14j §1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2025 r. poz. 111) w związku z art. 1c ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2023 r. poz. 70 z późn.zm. dalej upol), po rozpatrzeniu wniosku o wydanie indywidualnej interpretacji przepisów prawa podatkowego spółki [REDAKTOWANE] z siedzibą we Wrocławiu z dnia 11-03-2025 r., w sprawie opodatkowania mikroinstalacji fotowoltaicznej zainstalowanej na dachu budynku, organ podatkowy uznaje stanowisko Wnioskodawcy **za prawidłowe i stwierdza, że:**

mikroinstalacja fotowoltaiczna, która jest częścią instalacji elektrycznej znajdującej się w budynku oraz jest zainstalowana na dachu tego budynku – nie stanowi budowli podlegającej opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości w oparciu o przepisy: art. 1a ust. 1 pkt 1; art. 1a ust. 1 pkt 2 lit. b; art. 2 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych .

UZASADNIENIE

W dniu 11-03-2025 r., wpłynął wniosek Spółki w sprawie wydania interpretacji indywidualnej, dotyczącej podatku od nieruchomości, w zakresie ustalenia, czy mikroinstalacja fotowoltaiczna (zgodnie z przedstawionym we wniosku opisem),

która jest częścią instalacji elektrycznej znajdującej się w budynku oraz jest zainstalowana na dachu tego budynku – stanowi budowlę podlegającą opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości w oparciu o przepisy: art. 1a ust.1 pkt 1; art. 1a ust.1 pkt 2 lit. b; art. 2 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2023 r. poz. 70 z późn.zm.)

Wnioskodawca przedstawił następujący opis stanu faktycznego:

Przedmiotowe zdarzenie jest zaistniałym stanem faktycznym.

Przedmiotem działalności gospodarczej Wnioskodawcy nie jest produkcja energii elektrycznej lub innej energii.

Wnioskodawca jest właścicielem 5 nieruchomości (lokalu użytkowego) znajdujących się w budynku, na nieruchomości pod adresem siedziby Wnioskodawcy. Każdy z lokali stanowi odrębną nieruchomość. Są to typowe lokale biurowe. Za zgodą wspólnoty mieszkaniowej na wykorzystanie części nieruchomości wspólnej, Wnioskodawca zamontował na dachu budynku mikroinstalację fotowoltaiczną o mocy 24,2 kW. Panele fotowoltaiczne zostały zamontowane na dachu budynku, przy użyciu aluminiowych / stalowych profili, bezpośrednio nad pokryciem dachowym w ten sposób, że ich ściany o największej powierzchni są równoległe do pokrycia dachowego. Ogniwa znajdują się od kilkunastu do kilkudziesięciu centymetrów nad pokryciem dachowym. Montaż instalacji fotowoltaicznej nie wymagał pozwolenia na budowę. Mikroinstalacja została przyłączona do sieci energetycznej, przez przedsiębiorstwo energetyczne w dniu 06-12-2023. Wnioskodawca rozlicza się z przedsiębiorstwem energetycznym na zasadzie prosumenckiej. Wnioskodawca jest prosumentem, bowiem wytwarza energię elektryczną wyłącznie z odnawialnych źródeł energii i na własne potrzeby w mikroinstalacji. Zamiarem Wnioskodawcy nie była produkcja energii elektrycznej w celu odprowadzania jej do sieci energetycznej, lecz zużycie wyprodukowanej energii maksymalnie we własnym zakresie, przede wszystkim w celu skonsumowania energii w ramach działalności biurowej prowadzonej w nieruchomościach. Jedynie nadwyżka wyprodukowanej energii jest odprowadzana do sieci energetycznej. Mikroinstalacja jest częścią instalacji elektrycznej znajdującej się w budynku, t. j. w lokalach Wnioskodawcy. Tylko Wnioskodawca korzysta z tej mikroinstalacji. Mikroinstalacja umożliwia Wnioskodawcy prawidłowe korzystanie z lokali, bowiem zapewnia zasilanie ich energią elektryczną.

Pytanie

W świetle tak opisanego stanu faktycznego, Wnioskodawca zadał następujące pytanie: czy opisana powyżej mikroinstalacja fotowoltaiczna stanowi budowlę podlegającą opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości?

Zdaniem Wnioskodawcy, mikroinstalacja nie stanowi budowli w rozumieniu ustawy z dnia 12-01-1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych i dlatego nie podlega opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości.

W opinii Wnioskodawcy w opisanej sytuacji, opodatkowaniu polega jedynie budynek lub jego części (lokale), zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 2 ww. ustawy. Zgodnie bowiem z definicją budynku, określaną przez ustawę o podatkach i opłatach lokalnych (art. 1a ust. 1 pkt 1), budynek jest obiektem wzniesionym w wyniku robót budowlanych, wraz z instalacjami zapewniającymi możliwość jego użytkowania zgodnie z przeznaczeniem. Wnioskodawca prezentuje stanowisko, że mikroinstalacja jest właśnie instalacją na budynku, o której mowa w tej definicji, gdyż zapewnia możliwość jego użytkowania zgodnie z przeznaczeniem. Mikroinstalacja została zmontowana na potrzeby własne Wnioskodawcy i dzięki niej Wnioskodawca uzyskuje energię elektryczną, potrzebną do zasilania swoich nieruchomości. Mikroinstalacja stanowi jedynie rozszerzenie wewnętrznej instalacji elektrycznej o urządzenia, które pozwalają Wnioskodawcy pobierać energię elektryczną spoza sieci energetycznej.

Wnioskodawca uważa, że za powyższą argumentacją przemawia także definicja budowli określona w art. 1a ust. 1 pkt 2 lit. b, która dopuszcza możliwość traktowania instalacji lub urządzeń elektrycznych jako budynku. Definicja ta, wyraźnie bowiem wskazuje, że obiekty (np. elektrownie) wymienione w tej definicji, stanowią budowle jedynie wówczas, gdy nie stanowią budynku. Ustawodawca wskazuje bowiem, że obiekty te są budowlą jedynie w części niebędącej budynkiem. Innymi słowy, ustawodawca dopuszcza, że obiekty wskazane w tej definicji mogą stanowić budynek w sytuacji, gdy obiekty te będą stanowiły np. instalacje zapewniające możliwość jego użytkowania zgodnie z przeznaczeniem.

Podkreślenia wymaga również fakt, że mikroinstalacja wykorzystywana jest jedynie do potrzeb własnych w celu dostarczenia zasilania do nieruchomości Wnioskodawcy, w których znajdują się przede wszystkim lokale biurowe. Jest to podstawowy i główny cel mikroinstalacji. Z tego też względu, nie sposób uznać, aby mikroinstalacja stanowiła elektrownię fotowoltaiczną o której mowa w art.1a ust.2 lit.b. Mikroinstalacja nie jest bowiem zakładem przemysłowym lub obiektem technicznym wykonanym w celu przemysłowej produkcji energii elektrycznej i dostarczanie jej do odbiorców zewnętrznych. Nie została ona zamontowana przez Wnioskodawcę z zamiarem zmiany profilu działalności Wnioskodawcy, lecz jedynie w zamiarze uzyskania oszczędności z pozyskiwania energii do własnych potrzeb - ze źródeł odnawialnych.

Po rozpatrzeniu wniosku Prezydent Miasta Wrocławia wyjaśnia, co następuje:

Po przeanalizowaniu okoliczności podanych we wniosku, obowiązujących przepisów prawa i orzecznictwa sądowego, organ podatkowy uznaje za prawidłowe stanowisko Wnioskodawcy w zakresie uznania, że mikroinstalacja fotowoltaiczna, która jest częścią instalacji elektrycznej znajdującej się w budynku oraz jest zainstalowana na dachu tego budynku – nie stanowi budowli podlegającą opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości.

Zatem na podstawie przedstawionego opisu stanu faktycznego, tut. organ podatkowy uznał stanowisko Wnioskodawcy za prawidłowe w obowiązującym stanie prawnym.

Zgodnie z art. 14c § 1 ustawy ordynacja podatkowa, jeżeli stanowisko wnioskodawcy jest prawidłowe w pełnym zakresie, można odstąpić od uzasadnienia prawnego.

W związku z faktem, iż stanowisko Wnioskodawcy zostało uznane za prawidłowe w pełnym zakresie, odstąpiono od uzasadnienia prawnego.

Interpretacja indywidualna wywołuje skutki prawnie - podatkowe tylko wtedy, gdy rzeczywisty stan faktyczny sprawy będącej przedmiotem interpretacji pokrywał się będzie ze stanem faktycznym podanym przez Wnioskodawcę w złożonym wniosku. W związku z powyższym, w przypadku zmiany któregokolwiek elementu opisu sprawy, przedstawionego we wniosku, wydana interpretacja nie będzie miała zastosowania.

Sebastian
Skurzewski
ki

Elektronicznie
podpisany przez
Sebastian
Skurzewski
Data: 2025.06.11
12:46:26 +02'00'

Z up. PREZYDENTA
Sebastian Skurzewski
Z-ca Dyrektora Wydziału Podatków I Opłat

Pouczenie:

Zastosowanie się do interpretacji indywidualnej przed jej zmianą lub przed doręczeniem organowi podatkowemu odpisu prawomocnego orzeczenia sądu administracyjnego uchylającego interpretację indywidualną nie może szkodzić wnioskodawcy, jak również w przypadku nieuwzględnienia jej w rozstrzygnięciu sprawy podatkowej.

Zgodnie z art. 14 na § 1 przepisów art. 14k - 14n nie stosuje się, jeżeli stan faktyczny lub zdarzenie przyszłe będące przedmiotem interpretacji indywidualnej stanowi element czynności będących przedmiotem decyzji wydanej:

- 1) z zastosowaniem art. 119 a;
- 2) w związku z wystąpieniem nadużycia prawa, o którym mowa w art. 5 ust. 5 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług;
- 3) z zastosowaniem środków ograniczających umowne korzyści.

Przepisów art. 14k - 14n nie stosuje się, jeżeli korzyść podatkowa, stwierdzona w decyzjach wymienionych w § 1, jest skutkiem zastosowania się do utrwalonej praktyki interpretacyjnej, interpretacji ogólnej lub objaśnień podatkowych (art. 14 na § 2 ordynacji podatkowej).

Na niniejszą interpretację Wnioskodawcy przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu, ul. Św. Mikołaja 78-79, 50-126 Wrocław, w terminie 30 dni od doręczenia interpretacji. Skargę wnosi się za pośrednictwem Prezydenta Wrocławia (art. 53 §1 oraz art. 54 §1 i §2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi Dz. U. z 2018 r. poz. 1302 ze zm.).